

የእግዚአብሔር ፍርድ ሰዓት መጥቶአል - ቁጥር አንድ

የሕያዋን ፍርድና የ9/11 ትንቢታዊ ትርጉም

Jeff Pippenger

2024-12-18

ለእጅግ ረጅም ጊዜ፣ በእውነቱም ከ9/11 ወዲያውኑ በኋላ ጀምሮ፣ የሕያዋን ፍርድ በ9/11 እንደ ተጀመረ በቀጥታ እያስተማርን ቆይተናል። ይህን እውነታ ከብዙ ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ምስክሮች ተረድተን ነበር፤ እነርሱም ከፍጹም የተለያዩ አቅጣጫዎች ሆነው ይህንን ይደግፉት ነበር። ከ2023 ጁላይ ጀምሮ፣ በ9/11 የተጀመረውን የሕያዋን ፍርድ በተመለከተ ከ9/11 በኋላ በቅርቡ ከተገኙት ዝርዝሮች ይልቅ የበለጠ ብዙ ዝርዝሮችን ተረድተናል። የሕያዋን ፍርድ ለምን በ9/11 ተጀመረ? መጽሐፍ ቅዱሳዊው የሕያዋን ፍርድ ምንድን ነው?

በራእይ መጽሐፍ የመጀመሪያው ምዕራፍ፣ ስለ ክርስቶስ የተገለጸው ዋና ባሕርይ እርሱ አልፋና አሜጋ፣ መጀመሪያውና መጨረሻው፣ ፊተኛውና ኋለኛው መሆኑ ነው። የሐንስ የነበሩትን ነገሮች እንዲጽፍ ባዘዘው ጊዜ፣ በዚያም ማድረግ የሐንስ ወደ ፊት የሚመጡትን ነገሮች ደግሞ እየጻፈ እንደሚሆን በዚያው ባሕርይ ምሳሌ ሰጠ። ኢየሱስ ሁልጊዜ መጨረሻውን በመጀመሪያው ያብራራል። እርሱ ማን እንደሆነ ይህ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ ኢየሱስን እንደ ቃል ያሳውቃል። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያለው የመጀመሪያው መጽሐፍ ኦሪት ዘፍጥረት ሲሆን፣ ትርጉሙም "መጀመሪያ" ማለት ነው። የመጽሐፍ ቅዱስ መጨረሻው መጽሐፍ የራእይ መጽሐፍ ነው፤ በኦሪት ዘፍጥረት መጽሐፍ መጀመሪያ የቀረቡት እውነቶችም በራእይ መጽሐፍ ውስጥ ተነስተው ይታያሉ። ዘፍጥረት አልፋ ነው፣ ራእይም አሜጋ ነው፤ እነዚህም በአንድነት ቃል ናቸው፣ ቃሉም አልፋና አሜጋ የሆነው ኢየሱስ ነው። የእግዚአብሔር ፊርማ፣ ወይም ስሙ፣ በእያንዳንዱ የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ክፍል ውስጥ ተጽፎ ይገኛል። ያ ፊርማ በክፍሉ ውስጥ ያለው ብርሃን እውነት መሆኑን ያረጋግጣል።

የአንድ ትንቢት ክፍል ትርጓሜ የእግዚአብሔርን ፊርማ ማለትም ስሙን እና ባህርዩን የማይሸከም ከሆነ፣ ስለዚህ ያ ትርጓሜ የተሳሳተ ነው። የእግዚአብሔርን ትንቢታዊ ቃል ሲተረጎሙ ሊተገበሩ የሚገቡ ሌሎች ፈተናዎችም አሉ፤ ነገር ግን ሰው ማንኛውንም ፈተና ቢተግብር፣ ያ ፈተና በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ የተገለጸ መሆን አለበት። በሰው የተሠሩ ፈተናዎች ከሌሉ፣ በሰው የተሠሩ ትርጓሜዎችም ይቀንሳሉ። እንግዲህ፣ ለምን? እና ምን? በመጽሐፍ ቅዱስ የተገለጸው የሕያዋን ፍርድ በ9/11 የጀመረው ነውን?

ክርስቶስ በራእይ መጽሐፍ ውስጥ ራሱን ሲገልጥ፣ ራሱን መጀመሪያና መጨረሻ መሆኑን ያመለክታል፤ የባሕርይም ያ ባሕርይ ምን እንደሚወክል ለማሳየት ነቢዩን የሐንስን ይጠቀማል። የመጽሐፍ ቅዱስ መልእክት ሁሉ ራሱን የሚገልጥ ራእይ መሆኑን ያስረዳል። በየሐንስ ዓለም ውስጥ በዚያን ጊዜ የነበረውን እንዲጽፍ የሐንስን ያዘዘው፤ እንዲሁም የሐንስ ያንን በመጻፍ በዓለም መጨረሻ የሚሆነውን እየመዘገበ ነበር። የሐንስ በክርስቲያን ቤተ ክርስቲያን መጀመሪያ ዘመን ከአሥራ ሁለቱ መሪዎች አንዱ ነበር፤ ስለዚህም የሐንስ በራእይ ምዕራፍ ሰባት በተመለከቱት አንድ መቶ አርባ አራት ሺህና ታላቁ ሕዝብ የተወከለውን የክርስቲያን ቤተ ክርስቲያን ፍጻሜ ያመለክታል።

መጽሐፍ ቅዱሳዊው አመክንዮ ይህ ነው፤ ኢየሱስ በእርሱ ሁሉ ነገር የተፈጠረበት ቃል ነው፤ ሁልጊዜም ከአባቱ ጋር የነበረ ቃል ነው፤ እርሱም ደግሞ የእግዚአብሔር ቃል ስለሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ነው። በእግዚአብሔር ቃል የመጨረሻው መልእክት ውስጥ ከሚቀርቡት የክርስቶስ ባሕርይ መገለጫዎች የመጀመሪያው፣ የአንድን ነገር መጨረሻ በዚያው ነገር መጀመሪያ እንደሚያሳይ ነው። ይህ ስለ እግዚአብሔር

ባሕርይ ያለው እውነት በአንድ ሰው የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ላይ ካልተፈጸመ፣ የሕያዋን ፍርድ ምን እንደሆነ በእውነት ሊያውቁ አይችሉም፤ እንዲሁም ለምን በ9/11 እንደተጀመረ፣ ከዚያም ይበልጥ አስፈላጊው ለምን ሊጠናቀቅ በጣም እንደቀረ ሊያውቁ አይችሉም።

እንደ አልፋና አሜጋ መርህ ምሳሌ፣ ጥንታዊቷ እስራኤል ዘመናዊቷን እስራኤል ትወክላለች፤ ይህም በትንቢታዊ እውነት እንዲሁም ቃል በቃል እስራኤል መንፈሳዊቷን እስራኤል ትወክላለች ተብሎ ሊለይ የሚችል ነው። እንዴትም ቢገለጽ፣ ጥንታዊቷ ቃል በቃል እስራኤልም ሆነ ዘመናዊቷ መንፈሳዊ እስራኤል የመጀመሪያ ታሪክና የመጨረሻ ታሪክ አላቸው። ከእነዚህ አራት ታሪኮች ሦስቱ አስቀድመው አልፈዋል፤ እኛም አሁን በአራተኛውና በመጨረሻው ታሪክ ውስጥ ነን።

ሦስቱ ያለፉ ታሪኮች የምድር ታሪክ የመጨረሻውን ትውልድ የሚወክሉ ሦስት ምስክሮችን ይወክላሉ። እነዚህ ሦስቱ ያለፉ ታሪኮች በራጅም መጽሐፍ ውስጥ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ተብሎ የተወከለውን ትውልድ ይለዩታል። አንድ መቶ አርባ አራት ሺህን የሚመለከቱ ሌሎች ትንቢታዊ የታሪክ መስመሮችም አሉ፤ ነገር ግን የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ቍጥር አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ በትንቢታዊ ምልክት የተወከሉት፣ የጥንታዊቱ ቃል በቃል እስራኤል አሥራ ሁለቱ ነገዶች ከዘመናዊቱ መንፈሳዊ እስራኤል አሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርት ጋር በማባዛት በትንቢት የተወከሉ እንደሆኑ የሚገልጽ ትንቢታዊ ምልክት ይዟል።

እንደ አልፋና አሜጋ ሌላ ምሳሌ፣ የራጅም መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ አራት ሦስቱ መላእክት የመጀመሪያና የመጨረሻ ታሪክን ይወክላሉ። የሚለር እንቅስቃሴ የሦስቱ መላእክት የመጀመሪያ ታሪክን ይወክላል፤ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ እንቅስቃሴም የሦስተኛው መልአክ መልእክት ፍጻሜ ላይ ያለውን ታሪክ ይወክላል። የአልፋው እንቅስቃሴ በጥቅምት 22፣ 1844 የምርመራ ፍርድ መከፈቱን አወጀ። የአሜጋው እንቅስቃሴ የሕያዋን ፍርድ መከፈቱን አወጀ፤ መጀመሪያውንም 9/11 መሆኑን ለይቶ አሳየ።

ሶስተኛው የአልፋና አሜጋ ምሳሌ፣ በመነሳሳት በቀላሉ ሊደገፍ የሚችለው፣ በመጀመሪያ የሚለራውያን የአልፋ እንቅስቃሴ ውስጥ የአሥሩ ደናግል ምሳሌ በትክክል ቃል በቃል እንደተፈጸመ ነው። ሲስተር ዋይት በThe Great Controversy መጽሐፍ ውስጥ የሚለራውያንን ታሪክ ያን ምሳሌ በዚያን ጊዜ እየተፈጸመ በነበረበት አውድ ውስጥ ትለያለች። እርሷ ደግሞ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የአሜጋ እንቅስቃሴ ደግሞ የአሥሩ ደናግልን ምሳሌ በትክክል ቃል በቃል እንደሚፈጽም ታስተምራለች። መጨረሻውን ከመጀመሪያው ጋር እያመሳሰሉ የሚለዩ ሦስት አጭር የክርስቶስ ምስክሮች።

በጥንታዊ እስራኤል መጀመሪያ ጊዜ፣ ጌታ በበሮች መቃኖች ላይ በተደረገው ደም የተወከለውን መሠረት አድርጎ ከዕብራውያን ጋር ቃል ኪዳን ገባ፤ ይህም እንደሚታወቀው በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ስለ እኩለ ሌሊት ጩኸት የተጠቀሰበት የመጀመሪያው ማስታወሻ ነው። ጥምቀት ከክርስቶስ ጋር ያለ የቃል ኪዳን ግንኙነት ምልክት ነው፤ ጳውሎስም ከግብፅ የወጡት ዕብራውያን ሁሉ በ“ደመናው” እና በቀይ “ባሕሩ” ውስጥ እንደተጠመቁ ያስተምረናል። ከባሕሩም ማዶ ከደረሱ በኋላ መና ተሰጧቸው፤ ይህም ከሌሎች ነገሮች መካከል በፈተና መሆኑ አውድ ውስጥ የሰባተኛው ቀን ሰንበት ምልክት ነው።

“መና” የመጀመሪያውን ፈተናቸውን ይወክላል፤ እነርሱም የኢያሱንና የካሌብን መልእክት በእምቢታ ሲጥሉ በአሥረኛውና በመጨረሻው ፈተናቸው ከወደቁ በኋላ፣ ጌታ ከዚያ በኋላ እንደ ቃል ኪዳን ሕዝብ አልተቀበላቸውም፤ ከኢያሱና ከካሌብ ጋር ግን ቃል ኪዳን ገባ። በመጨረሻም ወደ ተስፋይቱ ምድር በገቡ ጊዜ፣ በእነዚያ አርባ ዓመታት ውስጥ በተወለዱት ወንዶች ላይ የግርዛት ሥርዓት አልተፈጸመባቸውም፤ ምክንያቱም ሥርዓቱ በቃዴስ ዓመፅ ጊዜ ተቋርጦ ነበርና፣ ከመግቢያው ጥቂት ቀደም ብሎ በቃዴስ እንደገና ተመሥርቶ ነበር። ይህም የአልፋና የአሜጋ ፈርማ ነው።

አርባው ዓመት በምድረ በዳ መንከራተት በኢየሱስና በካሌብ መልእክት ላይ በተነሣው ዓመፅ ተጀመረ፤ እንዲሁም ሙሴ ዓለቱን በመምታት የእግዚአብሔርን ባሕርይና ሥራ በማዘባት በተፈጸመው ዓመፅ ተጠናቀቀ። የጥንታዊቱ እስራኤል መጀመሪያ የጥንታዊቱን እስራኤል ፍጻሜ ያሳያል።

በጥንታዊት እስራኤል ፍጻሜ ላይ፣ ኢየሱስ በሚልክያስ ምዕራፍ ሦስት የተጠራው “የኪዳን መልእክተኛ” እንደ ሆነ፣ የዳንኤል ምዕራፍ ዘጠኝ ፍጻሜ ለማድረግ “ኪዳንን” ከብዙዎች ጋር ለአንድ ሳምንት ለማጽናት መጣ። ክርስቶስ እንደ ኪዳን መልእክተኛ በቀደመው የኪዳን ሕዝብ አልፎ በሄደበት በዚያው ታሪክ ውስጥ ከክርስቲያን ቤተ ክርስቲያን ጋር ኪዳን ገባ። በጥንታዊት እስራኤል መጀመሪያ፣ እንደ እግዚአብሔር የኪዳን ሕዝብ ሲሆኑ፣ ጌታ ቀደም ያለ የኪዳን ሕዝብን አልፎ በመሄድ ከአዲስ የተመረጠ ሕዝብ ጋር ኪዳን ገባ። በጥንታዊት እስራኤል ፍጻሜም ይህንን ነገር አደረገ።

የቃል ኪዳን ምልክት ጋብቻ ነው፤ ከክርስቶስም ልደት ጀምሮ እስከ ኢየሩሳሌም በ70 ዓ.ም. መጥፋት ድረስ፣ ትንቢት እግዚአብሔር ከጥንታዊቱ ትክክለኛ እስራኤል ጋር ያለውን ፍቺ በሂደት እየተገለጠ ያቀርባል። እንግዲህ፣ ፍቺው በትክክል በሥራ ላይ የዋለው መቼ ነበር? በልደቱ ጊዜን፣ በሞቱን፣ በእስጢፋኖስ በድንጋይ መወገፍን ወይስ በኢየሩሳሌም መጥፋት?

በዚህ መካከል ከሁሉም አሕዛብ የመጡ አምላኪዎች ለእግዚአብሔር አምልኮ የተቀደሰውን ቤተ መቅደስ ይፈልጉ ነበር። በወርቅና በከበሩ ድንጋዮች የተንጸባረቀው የውበትና የግርማ ራእይ ነበር። ነገር ግን ይህም በዚያ የውበት ቤተ መንግሥት ውስጥ ከእንግዲህ ወዲህ አይገኝም ነበር። እስራኤል እንደ አንድ ሕዝብ ራሷን ከእግዚአብሔር ፈትታ ነበር። ክርስቶስም ምድራዊ አገልግሎቱ ወደ ፍጻሜው በቀረበ ጊዜ፣ ለመጨረሻ ጊዜ ወደ ቤተ መቅደሱ ውስጥ በተመለከተ ጊዜ፣ “እነሆ፣ ቤታችሁ ምድረ በዳ ሆኖ ተትቶላችኋል” አለ። ማቴዎስ 23፡38። እስከዚያ ድረስ ቤተ መቅደሱን የአባቱ ቤት ብሎ ይጠራው ነበር፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር ልጅ ከእነዚያ ቅጥሮች ወጥቶ በሄደ ጊዜ፣ ለክብሩ ከተሠራው ቤተ መቅደስ የእግዚአብሔር መገኘት ለዘላለም ተነሣ።” ሐዋርያት ሥራ, 145.

በክብር መግቢያው በተከተለው ቀን ክርስቶስ የአይሁድ ቤት ባድማ መሆኑን አወጀ፣ ፍቺውም ፍጻሜ አገኘ። ስለዚህ፣ በክብር መግቢያው ቀን ፀሐይ በጠለቀች ጊዜ ፍቺው ፍጻሜ አገኘ።

“ኢየሩሳሌም የእርሱ እንክብካቤ ልጅ ነበረች፤ እና አዛኝ አባት በተሳሳተ ልጁ ላይ እንደሚያለቅስ፣ እንዲሁ ኢየሱስ በተወዳጅቱ ከተማ ላይ አለቀሰ። እንዴት እውታረኛ? እንዴት ለጥፋት አሳልፎ ሲሰጥሽ አይሻለሁ? የጌታዎችን ጽዋ እስክትሞሊ ድረስ እንድትሄጁ ልፍቀድልሽን? አንዲት ነፍስ እጅግ ዋጋ አላት፤ ከእርስዎም ጋር ሲነጻጸር ዓለማት ራሳቸውን የማይታዩ ያደርጋሉ፤ ነገር ግን እዚህ አንድ ሙሉ ሕዝብ ሊጠፋ ነበር። በምዕራብ ወደ መጥለቅ የሚያዘነብል ጸም ፀሐይ ከሰማይ እይታ ሲሰወር፣ የኢየሩሳሌም የጸጋ ቀን ይፈጸም ነበር። ሰልፍ በደብረ ዘይት አናት ላይ ቆሞ ሳለ፣ ኢየሩሳሌም ንስሐ እንድትገባ ገና አልዘገየም ነበር። የምሕረት መልአክ በዚያን ጊዜ ከወርቃማው ዙፋን ወርዳ ለፍትሕና በፍጥነት ለሚመጣ ፍርድ ስፍራ ለመስጠት ክንፎቿን እየጠቀለለች ነበር። ነገር ግን የክርስቶስ ታላቅ የፍቅር ልብ፣ ምሕረቱን ስለናቀች፣ ማስጠንቀቂያዎቿን ስለተናቀች፣ እጆቿንም በደሙ ልትቀባ ስለቀረበች ለነበረችው ኢየሩሳሌም እስካሁን ይማልድ ነበር። ኢየሩሳሌም ብትንስሐ ትገባ ገና አልዘገየም ነበር። የሚጠልቀው ፀሐይ የመጨረሻ ጨረሮች በቤተ መቅደስ፣ በማማዎች እና በጫፎች ላይ ሳሉ፣ አንዳች ቅዱስ መልአክ ወደ አዳኙ ፍቅር አይመራትም ነበርን? ጥፋቷንስ አይመልስም ነበርን? ቆንጆ ነገር ግን ያልተቀደሰች ከተማ፣ ነቢያትን የወገረች፣ የእግዚአብሔርን ልጅ የናቀች፣ በማይነስሐዋም ራሷን በባርነት ሰንሰለት ውስጥ የምትቆልፍ እርስዎ፣ የምሕረቷ ቀን ሊያልቅ ቀርቦ ነበር!”

“እንደገናም የእግዚአብሔር መንፈስ ለኢየሩሳሌም ይናገራል። ቀኑ ሳይጠናቀቅ ለክርስቶስ ሌላ ምስክርነት ይቀርባል። ከትንቢታዊ ያለፈ ዘመን ለመጣው ጥሪ ምላሽ እየሰጠ የምስክርነት ድምፅ ከፍ ይላል። ኢየሩሳሌም ጥሪውን ብትሰማ፣ ወደ በሮቿ የሚገባውን አዳኝ ብትቀበል፣ ገና ልትድን ትችላለች።”

ወሬዎች እየተሰሙ ወደ ኢየሩሳሌም ገዥዎች ደርሰዋል፤ ኢየሱስ ከብዙ ሕዝብ ጋር ወደ ከተማይቱ እየቀረበ እንደሆነ። ነገር ግን ለእግዚአብሔር ልጅ ምንም እንኳን እንኳን ደህና መጣህ የላቸውም። በፍርሃት እርሱን ለመገናኘት ይወጣሉ፤ ሕዝቡንም ለመበተን ተስፋ በማድረግ። ሰልፉም ከደብረ ዘይት ሊወርድ ሲቃረብ በገዥዎቹ ይቆማል። የዚህን አስደናቂ ደስታ ምክንያት ይጠይቃሉ። “ይህ ማን ነው?” ብለው ሲጠይቁ፣ ደቀ መዛሙርቱ በመነሣሣት መንፈስ ተሞልተው ለዚህ ጥያቄ መልስ ይሰጣሉ። ስለ ክርስቶስ የተነገሩትን ትንቢቶች በውብ ንግግር ይደግማሉ፡-

አዳም እንዲህ ይነግርሃል፤ የእባቡን ራስ የሚቀጠቅጥ የሴቲቱ ዘር ነው።

«አብርሃምን ጠይቁ፤ እርሱ ይነግራችኋል፤ እርሱም ‘የሳሌም ንጉሥ መልክዴዴቅ’ ነው። የሰላም ንጉሥ። ዘፍጥረት 14፡18።»

“ያዕቆብ እርሱ ከይሁዳ ነገድ የሆነ ሺሎ ነው ብሎ ይነግርሃል።”

ኢሳይያስ “አማኑኤል፣” “ድንቅ፣ መካሪ፣ ኃያል አምላክ፣ የዘላለም አባት፣ የሰላም አለቃ” ይልሃል። ኢሳይያስ 7፡14፤ 9፡6።

ኤርምያስ፣ “ኔታ ጽድቃችን” የተባለውን የዳዊት ቅርንጫፍ ይነግርሃል። ኤርምያስ 23፡6።

“ዳንኤል እርሱ መሲሔ እንደሆነ ይነግራችኋል።

“ሆሴዕ ይነግርሃል፣ እርሱ ‘የሠራዊት አምላክ እግዚአብሔር ነው፤ መታሰቢያውም እግዚአብሔር ነው።’ ሆሴዕ 12፡5።”

«ዮሐንስ መጥምቁ እርሱ ‘የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ ነው’ ብሎ ይነግራችኋል።» ዮሐንስ 1፡29።

ታላቁ ይሖዋ ከተፋኑ ሆኖ፣ “ይህ የምወደው ልጄ ነው” ብሎ አውጀዋል። ማቴዎስ 3፡17።

“እኛ ደቀ መዛሙርቱ፣ ይህ ኢየሱስ መሲሔ፣ የሕይወት አለቃ፣ የዓለም ቤዛ ነው ብለን እንናገራለን።”

“የጨለማውም ኃይላት አለቃ እርሱን እየተቀበለ እንዲህ ይላል፡- ‘አንተ ማን እንደ ሆንህ አውቃለሁ፤ የእግዚአብሔር ቅዱሱ ነህ።’ ማርቆስ 1፡24።” The Desire of Ages, 577-579.

የክርስቶስ የክብር መግቢያ ታሪክ በሚለር ዘመን የእኩለ ሌሊት ጩኸት ታሪክን ይገልጻል ነበር። ከእህት ዋይት የተወሰደው ንብብ መግቢያው በጀመረ ጊዜ ሕዝቡ በመንፈስ ቅዱስ ማነሳሳት ሥር እንደ ገቡ ያሳያል፤ ከዚያም ክርስቶስ ቆመ እና በኢየሩሳሌም ላይ አለቀሰ። ከዚያ በኋላ መግቢያውን ቀጠለ፣ ከዚያም ከአይሁድ መሪዎች ጋር ተጋጠመ። በሚለር እንቅስቃሴ ታሪክ ውስጥ የሚደገሙ የመንገድ ምልክቶችን ለመለየት የዚህን ታሪክ አንዳንድ ባህርያት ለየት አድርጌ ማቅረብ እፈልጋለሁ። ነገር ግን ከዚያ በፊት ስለ መጀመሪያውና ስለ መጨረሻው አንድ ነጥብ ማቅረብ እፈልጋለሁ። አሁን ከእህት ዋይት የጠቀስነው ነገር የአንድ ምዕራፍ መጨረሻን ይወክላል፤ የሚቀጥለውም ምዕራፍ መክፈቻ የሚከተለውን ይላል።

ክርስቶስ ወደ ኢየሩሳሌም በድል የገባው ጉዞ፣ በኃይልና በክብር በሰማይ ደመናት ውስጥ፣ በመላእክት ድል እና በቅዱሳን ደስታ መካከል ስለሚመጣው መምጣቱ ድብዝሃ የሆነ ቅድመ ጥላ ነበር። በዚያን ጊዜ ክርስቶስ ለካህናትና ለፈሪሳውያን የተናገረው ቃል ይፈጸማል፤ “ከእንግዲህ ወዲህ፣ በኔታ ስም የሚመጣ ብጹዕ ነው እስክትሉ ድረስ አታዩኝም።” ማቴዎስ 23፡39። በትንቢታዊ ራዲዎ ዘካርያስ ያንን የመጨረሻ ድል ቀን ተመልክቶ ነበር፤ በመጀመሪያውም ምጽአት ክርስቶስን የገፉትን ሰዎች ፍርድ ደግሞ አየ፤ “የወጉትን እኔን ይመለከታሉ፣ ለአንድያ ልጁም እንደሚያለቅስ ሰው ስለ እርሱ ያለቅሳሉ፤ ስለ በኩር ልጁም እንደሚመረር ሰው ስለ እርሱ በመረር ይሞላሉ።” ዘካርያስ 12፡10። ክርስቶስ ከተማይቱን

በተመለከተና ስለእርስዎ ባለቀሰ ጊዜ ይህን ትዕይንት አስቀድሞ አይቶ ነበር። በኢየሱሱም ጊዜያዊ ጥፋት ውስጥ፣ በእግዚአብሔር ልጅ ደም የተጠየቁትን ያንን ሕዝብ የመጨረሻ ጥፋት አዩ።

ደቀ መዛሙርቱ አይሁድ ለክርስቶስ ያላቸውን ጥላቻ አዩ፣ ነገር ግን ወደ ምን እንደሚያመራ ገና አላዩም ነበር። የእስራኤልን እውነተኛ ሁኔታ ገና አልተረዱም ነበር፣ በኢየሱሱምም ላይ ሊወርድ የነበረውን ፍርዳዊ ቅጣት አልተገነዘቡም ነበር። ይህንም ክርስቶስ በታላቅ ትምህርታዊ ምሳሌ ለእነርሱ ገለጠላቸው።

“ለኢየሱሱም የቀረበው የመጨረሻ ማሳሰቢያ ከንቱ ሆኖ ነበር። ካህናቱና አለቆች ‘ይህ ማን ነው?’ ለሚለው ጥያቄ በሕዝቡ የተሰጠውን መልስ ውስጥ የተንጸባረቀውን የቀድሞ ትንቢታዊ ድምፅ ሰምተው ነበር፤ ነገር ግን እንደ መንፈሳዊ መገለጥ ድምፅ አልተቀበሉትም። በቁጥና በድንቅ ተሞልተው ሕዝቡን ዝም ለማሰኘት ሞከሩ። በሕዝቡ መካከል የሮማ ሹማምንት ነበሩ፣ ለእነርሱም ጠላቶች ኢየሱስን የዓመፅ መሪ እንደሆነ ከሰሱት። መቅደሱን ሊቆጣጠር እንደሚቀርብና በኢየሱሱምም ንጉሥ ሆኖ እንደሚነግሥ አቀረቡት።” The Desire of Ages, 580.

እኔ ልታመልጠኝ ያልፈለግሁት ነጥብ ይህ ነው፤ የክርስቶስ ወደ ኢየሱሱም ያደረገው የድል መግቢያ በምሳሌነት የሚወክለው የሚለራውያን ታሪክ የእኩለ ሌሊት ጩኸትን ብቻ ሳይሆን የዓለምን ፍጻሜ ደግሞ ነው። ይህም ከራይ ምዕራፍ ሃያ ሺህ ዓመት መንግሥት መጀመሪያ ላይ ከሚሆነው የክርስቶስ መመለስ ጋር እንዲሁም በሺህ ዓመቱ መጨረሻ ከአዲሲቱ ኢየሱሱም ጋር ከሚሆነው መመለሱ ጋር የተያያዘ ነው። ደግሞም በሁለተኛው ምጽአቱ ጊዜ ከኃጢአን ሞት ጋር፣ እና በሺህ ዓመቱ መጨረሻ ከመጨረሻው ፍርዳቸው ጋር የተያያዘ ነው። የመጨረሻው አንቀጽ መክፈቻ እንዲህ ይላል፤ “ለኢየሱሱም የቀረበው የመጨረሻ ጥሪ ከንቱ ሆኖ ነበር። ካህናቱና አለቆች ‘ይህ ማን ነው?’ ለሚለው ጥያቄ በሕዝቡ ብዛት የተሰጠውን መልስ ውስጥ የድሮው ትንቢታዊ ድምፅ ሲያስተጋባ ሰምተው ነበር፤ ነገር ግን እንደ መንፈሳዊ መነሣሣት ድምፅ አልተቀበሉትም።”

የመጨረሻው ማሳሰቢያ ከንቱ ሆነ፤ ይህም ማሳሰቢያ “ያለፈው የትንቢት ድምፅ” ተብሎ ተወክሏል። በክርስቶስ ዘመን ያለው ሕዝብ የመጨረሻውን ማሳሰቢያቸውን አልተቀበሉም፣ ምክንያቱም ወደ አሮጌው መንገድ እንዲመለሱ የኤርምያስ ምክርን አልተቀበሉም። እንዲሁም የ“ይህ ማን ነው?” የሚለውን ጥያቄ ደቀ መዛሙርቱ ብዙ ምስክሮችን በአንድነት በማምጣት፣ መስመር በመስመር፣ ከዚህ ጥቂትና ከዚያ ጥቂት በማድረግ ስለ መለሱት፣ የ“መስመር በመስመር” ዘዴን ደግሞ እምቢ አሉ።

ክርስቶስ ወደ ኢየሱሱም መግባቱን በሚጀምርበት ጊዜ፣ በመንገድ ላይ ይቆማል። ይህም ደቀ መዛሙርቱ ክርስቶስ እንዲጋልብባት አህያዋን ሲያመጡ የትንቢት ፍጻሜ ሆኖ ይጀምራል። እርሱ እንስሳ ተጋልቦ አያውቅም ነበር፣ እንስሳይቱም ተጋልባ አታውቅም ነበር። አስተሳሰቡ ተአምርን ያመለክታል፤ ምክንያቱም የትኛው እንስሳ ለመጀመሪያ ጊዜ ፈረሰኛን ይቀበላል? እንዲሁም ከዚህ በፊት ተጋልባ የማታውቅ አህያን መጋለብ እንዴት እንደሚቻል ማን ያውቃል? ይህም ፍልስጤማውያን ከታቦቱ ጋር መሥዋዕትን በሰረገላ ላይ አኑረው፣ ጥጃ የሚያጠቡ እና ከዚያ በፊት ሰረገላ ያልጎተቱ ሁለት ላሞችን ቀንበር አስገብተው ባሰሩ ጊዜ ከሆነው ጋር ይመሳሰላል፤ እነርሱም ወዲያውኑ ጥጃቸውን ትተው ታቦቱን ወደ ዕብራውያን ለመመለስ ጉዞውን ጀመሩ። ታቦቱ ወደ ኢየሱሱም በመንገድ ላይ ነው፤ ዳዊትም በመጨረሻ ወደ ኢየሱሱም ባስገባው ጊዜ፣ የክርስቶስን የክብር መግባት በምሳሌ አሳዩ።

ክርስቶስ በአህያው ላይ ከተቀመጠ በኋላ፣ ሕዝቡ መንገዱን በልብሳቸው መከደን ጀመሩ፣ የዘንባባ ቅርንጫፎችንም ቁርጠው ያነጥፉ ነበር፤ ጩኸታቸውም እንዲህ ይል ነበር፡- “ሆሣዕና ለዳዊት ልጅ፤ በጌታ ስም የሚመጣ ብፁዕ ነው! በአርያም ሆሣዕና።” (ማቴዎስ 21፡9) መሪዎቹ ይቃወማሉ እናም ኢየሱስ ሕዝቡን እንዲያስታግሥ ይጠይቃሉ። ከዚያም ወደ ፊት ይሄዳሉ፤ ኢየሱስም በኢየሱሱም የተመሰለውን

የጠፋውን የሰው ዘር ስለ ሆነ ለማልቀስ ቆሞ ነበር። ከዚያ በኋላ ሰልፏ ይቀጥላል፤ መሪዎቹም እንደገና ጣልቃ ገብተው ኢየሱስ ማን እንደ ሆነ እያስገደዱ ይጠይቃሉ። ከዚያም ደቀ መዛሙርቱ በነቢያት ተከታታይ ምስክርነት ምላሽ ይሰጣሉ።

አሁን እየተመለከትነው ያለው ታሪክ ከዚህ በፊት በሆነው የአልዓዛር ትንሣኤ ተቀድሞ ነበር፤ ይህም በአሥሩ ደናግል ምሳሌ ውስጥ በተገለጸው የትንቢታዊ መስመር ውስጥ ያለውን የመጀመሪያውን ቅር መሰኘት ያመለክታል፤ እንዲሁም በዳዊት ወደ ኢየሩሳሌም የድል ግቢያ መስመር ውስጥ ዑዝ ታቦቱን መንካቱ ተከስቶ ነበር። የመጀመሪያው ቅር መሰኘት ከመቆያ ዘመን ጋር የተያያዘ ነው፤ ክርስቶስም አልዓዛር እንደታመመ በመጀመሪያ በሰማ ጊዜ ቆይቶ ነበር፤ እንዲሁም ዳዊት ዑዝ በሞተበት ስፍራ ታቦቱን ትቶ እስከ ኋላ በመመለስ ወስዶት ድረስ እንደቆየ ነው። አልዓዛር ሞተ፤ ከዚያም ተነሣ። ከዚያ በኋላ አልዓዛር ኢየሱስ በላይ የሚጋልበውን አህያ ወደ ኢየሩሳሌም የሚመራው ሰው ነው።

በሚሊራይት ታሪክ ውስጥ ሁለተኛው መልእክ በ1844 ዓ.ም. ሚያዝያ 19 ቀን ላይ፣ በመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ ጊዜ መጣ፤ ይህም የመዘግየት ዘመኑን መጀመሪያ ምልክት አደረገ። ከዚያ በኋላ ሳሙኤል ስኖው የእኩለ ሌሊት ጩኸትን መልእክት በተከታታይ ማበልጸግ ጀመረ። የዚያ መልእክት ቀስ በቀስ መገለጥ ክርስቶስ ወደ ኢየሩሳሌም በገባበት መግቢያ ይወከላል። የስኖው ሥራ እድገትም እንዲሁ በታቦቱ ጉዞዎች ይወከላል፤ ከፍልስጥኤማውያን ዘንድ፣ ወደ ሠረገላው፣ ወደ ዑዝ እና በመጨረሻም ወደ ኢየሩሳሌም።

ግባቱ መጀመሪያ መሪዎቹ ክርስቶስን ሕዝቡን እንዲያስታግሥ በነገሩት ጊዜ በሕዝቡ የተነገረ አዋጅ አለው፤ ከዚያም ክርስቶስ አለቀሰ፤ ከዚያ በኋላ ግትር መሪዎቹ ክርስቶስ ማን እንደ ሆነ በጠየቁ ጊዜ የደቀ መዛሙርቱ አዋጅ ተከተለ። በሕዝቡ ውስጥ የተገለጠው መንፈሳዊ አነሣሽነት የግትር መሪዎቹን የመጀመሪያ ምላሽ ያመጣው እርሱ ራሱ፣ ደቀ መዛሙርቱ ከቀድሞ ዘመን የመጡ የትንቢት ምስክሮችን ብዛት “መስመር በመስመር” በማቅረባቸው ጊዜ ተደገመ። በዚያ ቀን ፀሐይ በጠለቀች ጊዜ፣ ጥንታዊት እስራኤል ከእግዚአብሔር ተፋታች።

በዚያ ታሪክ ውስጥ ደቀ መዛሙርቱ “በኢየሩሳሌም ላይ ሊወርድ የነበረውን ቅጣት አላስተዋሉም” ተብሎ ተገልጿል። “በኢየሩሳሌም ላይ ሊወርድ የነበረው” “ቅጣት” ለደቀ መዛሙርቱ “አስፈላጊ በሆነ ምሳሌያዊ ትምህርት” ተገልጦላቸው ነበር። ያ አስፈላጊ ምሳሌያዊ ትምህርት የበለስ ዛፍን መርገም ነበር። ደቀ መዛሙርቱ ገና ያልተረዱት የኢየሩሳሌም ጥፋት፣ በበለስ ዛፍ መርገም እንዲሁም ክርስቶስ ከዚህ በፊት ስለ በለስ ዛፍ ባስተማረው ምሳሌ ተመስሎ ተገልጦ ነበር።

“ማስጠንቀቂያው ለዘመናት ሁሉ ነው። ክርስቶስ በራሱ ኃይል የፈጠረውን ዛፍ በመርገሙ ያደረገው ተግባር ለቤተ ክርስቲያናት ሁሉና ለክርስቲያኖች ሁሉ ማስጠንቀቂያ ሆኖ ይቆማል። ማንም ሰው ለሌሎች ሳያገለግል የእግዚአብሔርን ሕግ መኖር አይችልም። ነገር ግን የክርስቶስን ምሕረት የተሞላበትና ራስን የማይፈልግ ሕይወት በተግባር የማይኖሩ ብዙዎች አሉ። ራሳቸውን የበለጡ ክርስቲያኖች እንደሆኑ የሚያስቡ አንዳንዶች፣ ለእግዚአብሔር አገልግሎት ምን እንደሚሆን አያስተውሉም። ራሳቸውን ለማስደሰት ያቅዳሉ ይመራመራሉም። ከራሳቸው ጋር ብቻ በተያያዘ ሁኔታ ይሠራሉ። ጊዜ ለእነርሱ ዋጋ ያለው ለራሳቸው ሊሰበስቡ በሚችሉበት መጠን ብቻ ነው። በሕይወት ጉዳዮች ሁሉ ዓላማቸው ይህ ነው። የሚያገለግሉት ለሌሎች ሳይሆን ለራሳቸው ነው። እግዚአብሔር ራስን የማይፈልግ አገልግሎት ሊፈጸምበት በሚገባ ዓለም ውስጥ እንዲኖሩ ፈጠራቸው። በተቻለ መንገድ ሁሉ ለባልንጀሮቻቸው እንዲረዱ አዘጋጅቶአቸው ነበር። ነገር ግን ራስ እጅግ እስኪበዛ ድረስ ታላቅ ሆኖአልፍ ሌላ ምንም ማየት አይችሉም። ከሰብአዊነት ጋር ግንኙነት የላቸውም። እንዲህ በራሳቸው ለመኖር የሚኖሩ ሰዎች ሁሉን ዓይነት ማስመሰያ ያሳዩት ነገር ግን ፍሬ ያልነበራት የበለስ ዛፍን ይመስላሉ። የአምልኮን ቅርጾች ይጠብቃሉ፣ ነገር ግን ያለ ንስሐና ያለ እምነት። በመናገራቸው የእግዚአብሔርን ሕግ ያከብራሉ፣ ነገር ግን መታዘዝ ይጎድላል። ይናገራሉ፣ ነገር ግን አያደርጉም። ክርስቶስ በበለስ ዛፍ ላይ በተናገረው ፍርድ ይህ

ከንቱ ማስመሰያ በዓይኑ እንዴት እጅግ የተጠላ እንደሆነ ያሳያል። በግልጽ ኃጢአት ያለ ኃጢአተኛ ከእግዚአብሔር ለማገልገል የሚመሰል ነገር ግን ለክብሩ ፍሬ የማይያፈራ ከሆነው ሰው ይልቅ ያነሰ በደለኛ መሆኑን ያውጃል።”

“ክርስቶስ ወደ ኢየሩሳሌም ከመጣበት በፊት የተነገረው የበለስ ዛፍ ምሳሌ፣ ፍሬ የሌለውን ዛፍ በመርገሙ ካስተማረው ትምህርት ጋር ቀጥተኛ ግንኙነት ነበረው።” The Desire of Ages, 584.

ከመሪዎቹ ጋር ከነበረው የመጨረሻ ግጭት በኋላ፣ ኢየሱስ ሌሊቱን ሙሉ በጸሎት ለማሳለፍ ወደ ገለልተኛ ስፍራ ሄደ፤ ከዚያም በማግስቱ ጠዋት በበለሱ ዛፍ አጠገብ ሲያልፍ ረገመው።

“የበለስ በለስ ወቅት አልነበረም፤ ከአንዳንድ አካባቢዎች በስተቀር፤ በኢየሩሳሌምም ዙሪያ ባሉት ከፍተኛ ስፍራዎች ላይ፣ ‘የበለስ ወቅት ገና አልደረሰም’ ተብሎ በእውነት ሊባል ይችል ነበር። ነገር ግን ኢየሱስ ወደ መጣበት ቦታ ውስጥ ካሉት ዛፎች መካከል አንዱ ከሌሎቹ ሁሉ ቀድሞ የተገለጠ ይመስል ነበር። አስቀድሞ በቅጠል ተሸፍኖ ነበር። የበለስ ዛፍ ባህሪም ማለት፣ ቅጠሉ ከመከፈቱ በፊት የሚያድገው ፍሬ መታየቱ ነው። ስለዚህ ይህ በሙሉ ቅጠል የተሞላ ዛፍ በደንብ ያደገ ፍሬ እንዳለው ተስፋ ይሰጥ ነበር። ነገር ግን መልኩ አታላይ ነበር። ኢየሱስ ከታችኛው ቅርንጫፍ እስከ ከፍተኛው ቀንበጥ ድረስ ቅርንጫፎቹን በመመርመር፣ ‘ከቅጠል በቀር ምንም አላገኘም።’ ከከንቱ ትዕቢት የተሞላ ቅጠል ክምር ብቻ ነበረ፤ ከዚያ በላይ ምንም አልነበረም።”

ክርስቶስ በእርሱ ላይ አድማዊ እርግጥን ተናገረበት። «ከዚህ በኋላ ለዘላለም ከአንተ ፍሬ የሚበላ ሰው አይኖር፤» አለ። በማግሥቱ ጠዋት፣ አዳኙና ደቀ መዛሙርቱ እንደ ገና ወደ ከተማይቱ በመንገዳቸው ሳሉ፣ የደረቁት ቅርንጫፎችና የጠወለጉት ቅጠሎች ትኩረታቸውን ሳቡ። «መምህር ሆይ፤» አለ ጴጥሮስ፣ «እነሆ፣ የረገምኸው በለስ ደርቋል።»

የክርስቶስ የበለስ ዛፍን የመርገም ድርጊት ደቀ መዛሙርቱን አስደንቆአቸው ነበር። ለእነርሱ ይህ ከመንገዶቹና ከሥራዎቹ ጋር የማይስማማ መስሎአቸው ነበር። እርሱ ወደ ዓለም የመጣው ዓለምን ሊፈረድበት ሳይሆን፣ ዓለም በእርሱ እንዲድን እንደሆነ ሲናገር ብዙ ጊዜ ሰምተውት ነበር። “የሰው ልጅ የሰዎችን ነፍስ ሊያጠፋ አልመጣም፤ ሊያድን እንጂ” ያለውን ቃሉን አስታውሱ። ሉቃስ 9፡56። ድንቅ ሥራዎቹ ሁሉ ለመመለስ እንጂ ለማጥፋት ተደርገው አልነበሩም። ደቀ መዛሙርቱ እርሱን እንደ መላሽና እንደ ፈዋሽ ብቻ ያውቁት ነበር። ይህ ድርጊት ብቻውን የተለየ ሆኖ ቆሞ ነበር። ዓላማው ምን ነበር? ብለው ጠየቁ።

እግዚአብሔር “ምሕረትን ይወዳል።” “እኔ በሕይወቴ እላለሁ፣ ይላል ጌታ እግዚአብሔር፣ ኃጢአተኛው እንዲሞት ደስ አይለኝም።” ሚካያስ 7፡18፤ ሕዝቅኤል 33፡11። ለእርሱ የጥፋት ሥራና የፍርድ ማወጅ “እንግዳ ሥራ” ነው። ኢሳይያስ 28፡21። ነገር ግን የኃጢአትን መንገድ የሚከተል ሰው የሚያገኘውን ውጤት ለሰዎች እየገለጠ የወደፊቱን መጋረጃ የሚገልጠው በምሕረቱና በፍቅሩ ነው።

“የበለስ ዛፍን መርገም በተግባር የተቀረበ ምሳሌ ነበር። ያ ፍሬ የሌለው ዛፍ፣ በክርስቶስ ፊት በታላቅ ማታለያ ቅጠሉን እያሳየ የቆመው፣ የአይሁድ ሕዝብ ምልክት ነበር። አዳኙ ለደቀ መዛሙርቱ የእስራኤልን ጥፋት ምክንያትና እርግጠኝነት ግልጽ ሊያደርግ ፈለገ። ለዚህም ዓላማ ዛፍን በሞራል ባሕርያት አስለበሰው፣ የመለኮታዊ እውነትም ገላጭ አደረገው። አይሁድ ከሌሎች አሕዛብ ሁሉ ተለይተው፣ ለእግዚአብሔር ታማኝነት እንዳላቸው ይናገሩ ነበር። ከእርሱ የተለየ ሞገስ ተቀብለው ነበር፣ ከሕዝብ ሁሉም በላይ ጽድቅ እንዳላቸውም ይናገሩ ነበር። ነገር ግን በዓለምን መውደድና በትርፍ ስስት ተበላሽተው ነበር። በእውቀታቸው ይመኩ ነበር፣ ነገር ግን የእግዚአብሔርን መስፈርቶች አያውቁም ነበር፣ በግብዝነትም ተሞልተው ነበር። እንደ ፍሬ የሌለው ዛፍ፣ በመልክ ለምለም የሆኑና ለዓይን ውብ የሚታዩ የማታለያ ቅርንጫፎቻቸውን ወደ ላይ ዘርግተው ነበር፤ ነገር ግን ‘ከቅጠል በቀር ምንም’ አልሰጡም። የአይሁድ ሃይማኖት፣ ከግርማ ሞገስ ያለው ቤተ መቅደሱ፣ ከተቀደሱ መሠዊያዎቹ፣

ከጥምጥም የለበሱ ካህናቱና ከአስደናቂ ሥርዓቶቹ ጋር፣ በእርግጥ በውጫዊ መልክ ውብ ነበር፤ ነገር ግን ትሕትና፣ ቅርና ቸርነት ጎድለው ነበር።” The Desire of Ages, 581, 582.

ሕያዋን ፍርድ በ9/11 ለምን እንደ ጀመረ እና ሕያዋን የሚባለው መጽሐፍ ቅዱሳዊ ፍርድ ምን እንደሆነ በመጠየቅ ጀመርን፤ እነዚህንም ጥያቄዎች አሁን በመመለስ ሂደት ላይ ነን። እነዚያ ጥያቄዎች፣ “ሕያዋን ፍርድ በ9/11 ለምን ተጀመረ? ሕያዋን የሚባለው መጽሐፍ ቅዱሳዊ ፍርድ ምንድን ነው?” የሚሉት ነበሩ።

አሁን ያቀረብናቸው ጥቂት የትንቢት መስመሮች የሕያዋን ፍርድ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ምስክሮች ናቸው። እነዚህ የትንቢት መስመሮች ከፍርዱ “ሀ፣ ለ፣ ሐ” ብቻ የሚበልጡ ብዙ ነገሮችን ይመለከታሉ፣ ነገር ግን በመጀመሪያ ስለ 9/11 እና ስለ ሕያዋን ፍርድ የሚነሱትን ጥያቄዎች እየመለሰን ነው።

“እኔ ተመለከትሁ፤’ ይላል ነቢዩ ዳንኤል፡ ‘ዙፋናት እስኪቀመጡ ድረስ፡ የዘመናትም ሽማግሌ ተቀመጠ፤ ልብሱ እንደ በረዶ ነጭ ነበረ፤ የራሱም ጠጉር እንደ ንጹሕ ሱፍ፤ ዙፋኑ የእሳት ነበልባል ነበረ፤ መንኲራኩሮቹም የሚነድድ እሳት ነበሩ። የእሳት ወንዝ ከፊቱ ወጥቶ ይፈስስ ነበር፤ ሺህ ሺህ ያገለግሉት ነበር፤ አሥር ሺህ ጊዜ አሥር ሺህም በፊቱ ቆመው ነበር፤ ፍርድ ተቀመጠ፤ መጻሕፍትም ተከፈቱ።’ ዳንኤል 7፡9፣ 10፣ R.V.”

“እንዲሁ በነቢዩ ራእይ ለምድር ሁሉ ፈራጅ ፊት የሰዎች ባሕርይና ሕይወት ለምርመራ የሚቀርቡበት፣ ለእያንዳንዱም ሰው ‘እንደ ሥራው’ የሚከፈለው ታላቅና ግርማ የተሞላበት ቀን ተገለጠለት። የዘመናት ሽማግሌ እግዚአብሔር አብ ነው። መዝሙረኛው እንዲህ ይላል፡- ‘ተራሮች ሳይወለዱ፣ ምድርንና ዓለምንም ሳትፈጥር፣ ከዘላለም እስከ ዘላለም አንተ እግዚአብሔር ነህ።’ መዝሙር 90፡2። የፍጥረት ሁሉ ምንጭ፣ የሕግም ሁሉ ምንጭ የሆነው እርሱ በፍርድ ላይ ይቀመጣል። ቅዱሳን መላእክትም እንደ አገልጋዮችና ምስክሮች፣ ቁጥራቸው ‘እልፍ እልፍ ጊዜ አሥር ሺህ፣ እና ሺህ ሺህ’ የሆነ፣ ይህን ታላቅ ፍርድ ቤት ይከብባሉ።”

“እነሆም፡ እንደ ሰው ልጅ ያለ አንድ በሰማይ ደመናዎች መጣ፤ ወደ ዘመናት ጥንታዊውም ደረሰ፤ በፊቱም አቀረቡት። ግዛትና ክብር መንግሥትም ተሰጠው፤ ወገኖችም ሁሉ፡ አሕዛብም፣ ቋንቋዎችም ሁሉ ያገለግሉት ዘንድ፤ ግዛቱም የማያልፍ የዘላለም ግዛት ነው።’ ዳንኤል 7፡13፣ 14። እዚህ የተገለጸው የክርስቶስ መምጣት ሁለተኛው ወደ ምድር መምጣቱ አይደለም። እርሱ በሰማይ ወዳለው ወደ ዘመናት ጥንታዊው ይመጣል፤ ይህም በመካከለኛነቱ ሥራ መጨረሻ ላይ የሚሰጠውን ግዛትና ክብር መንግሥትም ለመቀበል ነው። በ1844 በ2300 ቀናት ፍጻሜ ላይ እንዲፈጸም በትንቢት አስቀድሞ የተነገረው ይህ መምጣት ነበር፤ ሁለተኛው ወደ ምድር መገለጡ ግን አልነበረም። በሰማያዊ መላእክት ታጅቦ፣ ታላቁ ሊቀ ካህናቸው ወደ ቅዱሳን ቅዱስ ይገባል፤ በዚያም ስለ ሰው ልጆች የእርሱን አገልግሎት የመጨረሻ ተግባሮች ለመፈጸም፣ ማለትም የምርመራ ፍርድን ሥራ ለማከናወንና ለጥቅሙ ብቁ ሆነው ለሚገኙ ሁሉ ስርዖት ለማድረግ፣ በእግዚአብሔር ፊት ይቀርባል።

“በምሳሌያዊው አገልግሎት ውስጥ ኃጢአታቸውን በመናዘዝና በንስሐ ከእግዚአብሔር ፊት የቀረቡ ብቻ፣ እና ኃጢአታቸውም በኃጢአት መሥዋዕቱ ደም ወደ መቅደሱ የተላለፈ የሆኑ ብቻ፣ በስርዖት ቀን አገልግሎት ክፍል ነበራቸው። እንዲሁም በመጨረሻው ታላቅ የስርዖት ቀንና በመርማሪ ፍርድ ቀን የሚመረመሩት ጉዳዮች የተናገሩ የእግዚአብሔር ሕዝብ ጉዳዮች ብቻ ናቸው። የኃጥኣን ፍርድ የተለየ የተለየ ሥራ ነው፤ ከዚህም በኋላ ባለ ዘመን ይፈጸማል። ‘ፍርድ ከእግዚአብሔር ቤት ሊጀምር ይገባልና፤ ከእኛም ቢጀምር፣ ለወንጌል የማይታዘዙት መጨረሻቸው ምን ይሆን?’ 1 ጴጥሮስ 4፡17።”

በሰማይ ያሉት የመዝገብ መጽሐፍት፣ በእነርሱም የሰዎች ስሞችና ሥራዎቻቸው የተመዘገቡባቸው፣ የፍርዱን ውሳኔዎች ይወስናሉ። ነቢዩ ዳንኤል እንዲህ ይላል፡- “ፍርድ ተቀመጠ፣ መጽሐፍትም ተከፈቱ።” ይህንን ትዕይንት የሚገልጸው የራእዩ ጸሐፊ እንዲህ ብሎ ይጨምራል፡- “ሌላም መጽሐፍ ተከፈተ፣ እርሱም የሕይወት መጽሐፍ ነው፤ ሙታንም በመጽሐፍቱ ውስጥ ከተጻፉት ነገሮች እንደ ሥራቸው

ተፈረደባቸው።” ራእይ 20፡12።

“የሕይወት መጽሐፍ ከመቼውም ጊዜ ጀምሮ ወደ እግዚአብሔር አገልግሎት የገቡ ሁሉን ስሞች ይይዛል። ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ፡- ‘ስማችሁ በሰማይ ተጽፎአልና ደስ ይበላችሁ’ አላቸው። ሉቃስ 10፡20። ጳውሎስም ስለ ታማኝ የሥራ ባልንጀሮቹ፡- ‘ስማቸው በሕይወት መጽሐፍ ውስጥ ያለ’ ይናገራል። ፊልጵስዩስ 4፡3። ዳንኤልም፡ ‘ከነበረ ጀምሮ እንደ ሆነ ያልነበረ’ ወደሆነው ‘የመከራ ዘመን’ እየተመለከተ፤ ከእግዚአብሔር ሕዝብ ‘በመጽሐፍ ውስጥ ተጽፎ የሚገኝ ሁሉ’ እንደሚደን ይናገራል። ራእይንም የተቀበለው እንዲህ ይላል፤ ወደ እግዚአብሔር ከተማ የሚገቡት ስማቸው ‘በግ በሕይወት መጽሐፍ ውስጥ የተጻፈ’ ያላቸው ብቻ ናቸው። ዳንኤል 12፡1፤ ራእይ 21፡27።”

“‘የመታሰቢያ መጽሐፍ’ በእግዚአብሔር ፊት ተጽፎአል፤ በእርሱም ‘እግዚአብሔርን ለሚፈሩና ስሙን ለሚያስቡ’ መልካም ሥራዎች ተመዝግበዋል። ሚልክያስ 3፡16። የእምነታቸው ቃላቶች የፍቅራቸው ሥራዎች በሰማይ ተመዝግበዋል። ነህም ይህን ሲጠቅስ እንዲህ ይላል፡- ‘አምላኬ ሆይ፡ አስበኝ ... ለአምላኬም ቤት ያደረግሁትን መልካም ሥራ አትደምስስ።’ ነህም 13፡14። በእግዚአብሔር የመታሰቢያ መጽሐፍ ውስጥ እያንዳንዱ የጽድቅ ሥራ ዘላለማዊ መታሰቢያ ሆኖ ይኖራል። በዚያ የተቋቋመ ፈተና ሁሉ፣ የተሸነፈ ክፉ ነገር ሁሉ፣ በርኅራኄ የተነገረ ቃል ሁሉ በታማኝነት ተመዝግቧል። እንዲሁም ስለ ክርስቶስ የቀረበ መሥዋዕት ሁሉ፣ የታገሠ መከራና ሐዘን ሁሉ ተመዝግቧል። መዝሙረኛውም እንዲህ ይላል፡- ‘ስደቴን ቈጥረሃል፤ እንባዬን በአቁማዳህ አኑር፤ እነርሱስ በመጽሐፍህ ውስጥ አይደሉምን?’ መዝሙር 56፡8።”

“የሰዎች ኃጢአትም የተመዘገበ መዝገብ አለ። ‘እግዚአብሔር ሥራ ሁሉን ከስውር ነገር ሁሉ ጋር፣ መልካም ቢሆን ወይም ክፉ፣ ወደ ፍርድ ያመጣልና።’ ‘ሰዎች የሚናገሩትን ከንቱ ቃል ሁሉ በፍርድ ቀን ስለ እርሱ ሂሳብ ይሰጣሉ።’ አዳኙም እንዲህ ይላል፡- ‘በቃልህ ትጻድቃለህና፣ በቃልህም ትከነናለህ።’ መክብብ 12፡14፤ ማቴዎስ 12፡36, 37። ስውር ዓላማዎችና ነቢሳዊ ምክንያቶች በማይሳሳተው መዝገብ ውስጥ ይገለጻሉ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ‘የጨለማን ስውር ነገሮች ወደ ብርሃን ያወጣል፣ የልቦችንም ምክር ይገልጣልና።’ 1 ቆሮንቶስ 4፡5። ‘እነሆ፣ በፊቴ ተጽፎአል፤ ... ኃጢአታችሁና የአባቶቻችሁ ኃጢአት በአንድነት፣ ይላል እግዚአብሔር።’ ኢሳይያስ 65፡6, 7።

“የእያንዳንዱ ሰው ሥራ በእግዚአብሔር ፊት ለፊት ምርመራ ውስጥ ያልፋል፤ በታማኝነት ወይም በታማኝነት እጥረት መሠረትም ይመዘገባል። በሰማይ መጻሕፍት ውስጥ ከእያንዳንዱ ስም ፊት ለፊት በሚያስፈራ ትክክለኛነት እያንዳንዱ የተሳሳተ ቃል፣ እያንዳንዱ ራስ ወዳድ ተግባር፣ ያልተፈጸመ እያንዳንዱ ግዴታ፣ እያንዳንዱም ስውር ኃጢአት ከእያንዳንዱ ተንኮላኛ ማስመሰል ጋር ተመዝግቧል። ከሰማይ የተላኩ ማስጠንቀቂያዎች ወይም ግሣዶች ችላ የተባሉት፣ የባከኑ ጊዜያት፣ ጥቅም ላይ ያልዋሉ አጋጣሚዎች፣ ለመልካም ወይም ለክፉ የተፈጸመው ተጽእኖ ከሩቅ የሚደርስ ውጤቱ ጋር፣ እነዚህ ሁሉ በሚመዘገበው መልአክ ታሪክ ውስጥ ተጽፈዋል።”

“የእግዚአብሔር ሕግ የሰዎች ባሕርይና ሕይወት በፍርድ የሚፈተኑበት መለኪያ ነው። ጥበበኛውም እንዲህ ይላል፡- ‘እግዚአብሔርን ፍራ፡ ትእዛዛቱንም ጠብቅ፤ ይህ የሰው ሁሉ ፍጹም ግዴታ ነውና። እግዚአብሔርም ሥራ ሁሉን ወደ ፍርድ ያመጣል።’ መክብብ 12፡13, 14። ሐዋርያው ያዕቆብም ወንድሞቹን እንዲህ ሲል ይመክራል፡- ‘በነፃነት ሕግ ሊፈረድባቸው እንዳለባቸው እንደዚያው ተናገሩ፣ እንደዚያውም አድርጉ።’ ያዕቆብ 2፡12።”

በፍርድ ውስጥ “የሚገባቸው መሆናቸው የሚቈጠር” ያሉት በጻድቃን ትንሣኤ ውስጥ ክፍል ይኖራቸዋል። ኢየሱስም እንዲህ አለ፡- “ያን ዓለምና ከሙታን መካከል ትንሣኤን ለማግኘት የሚገባቸው መሆናቸው የሚቈጠር ... ከመላእክት ጋር እኩል ናቸው፤ የትንሣኤም ልጆች ስለሆኑ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸው።” ሉቃስ 20፡35, 36። እንደገናም “መልካም ያደረጉት” “ወደ ሕይወት ትንሣኤ” እንዲወጡ

እርሱ ይናገራል። ዮሐንስ 5:29። ዳድቃን ሙታን “ወደ ሕይወት ትንሣኤ” የሚገባቸው መሆናቸው በሚቆጠርበት ፍርድ ከተፈጸመ በኋላ እንጂ አይነሡም። ስለዚህ መዝገቦቻቸው በሚመረመሩበትና ጉዳያቸው በሚወሰንበት ጊዜ በፍርድ ወንበር ፊት በአካል አይገኙም።

ኢየሱስ በእነርሱ ፋንታ በእግዚአብሔር ፊት ለመመለስ እንደ ጠበቃቸው ይገለጣል። “ማንም ቢያጠፋ፣ በአብ ዘንድ ጠበቃ አለን፤ እርሱም ዳድቁ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።” 1 ዮሐንስ 2:1። “ክርስቶስ እውነተኛውን የሚመስሉ በእጅ የተሠሩ ቅዱሳት ስፍራዎች ውስጥ አልገባምና፣ ነገር ግን አሁን ስለ እኛ በእግዚአብሔር ፊት ይታይ ዘንድ ወደ ሰማይ ራሱ ገባ።” “ስለዚህም በእርሱ ወደ እግዚአብሔር የሚቀርቡትን ፈጽሞ ሊያድናቸው ይችላል፤ ስለ እነርሱ ሊማልድ ሁልጊዜ ሕያው ሆኖ ይኖራልና።” ዕብራውያን 9:24፤ 7:25።

“በፍርድ ጊዜ የመዝገብ መጻሕፍት ሲከፈቱ፣ በኢየሱስ ያመኑ ሁሉ ሕይወት በእግዚአብሔር ፊት ለምርመራ ይቀርባል። ከምድር ላይ መጀመሪያ ከኖሩት ጀምሮ፣ አማላጃችን የእያንዳንዱን ተከታታይ ትውልድ ጉዳይ ያቀርባል፣ በሕያዎንም ይደመድማል። ስም ሁሉ ይጠራል፣ ጉዳይ ሁሉ በቅርብ ይመረመራል። የሚቀበሉ ስሞች አሉ፣ የሚሰረዙም ስሞች አሉ። በመዝገብ መጻሕፍቱ ላይ ያልተጻጸቱባቸውና ይቅርታ ያላገኙ ኃጢአቶች የቀሩባቸው ማንኛውም ሰዎች ቢኖሩ፣ ስማቸው ከሕይወት መጽሐፍ ይደለደላል፣ የመልካም ሥራቸውም መዝገብ ከእግዚአብሔር መታሰቢያ መጽሐፍ ይሰረዛል። ጌታ ለሙሴ እንዲህ ሲል አስታወጀ፡- ‘በእኔ ላይ የበደለ ሁሉ፣ እርሱን ከመጽሐፍ እደልድለዋለሁ።’ ዘጸአት 32:33። ነቢዩም ሕዝቅኤል እንዲህ ይላል፡- ‘ዳድቅም ከጽድቁ ቢመለስ ኃጢአትንም ቢሠራ፣ ... ያደረገው ጽድቁ ሁሉ አይታሰብም።’ ሕዝቅኤል 18:24።” ታላቁ ተጋድሎ፣ 479-483።

በዚህ ተከታታይ ጽሑፍ ቀጣይ ርዕስ ይህን ጥናት እንቀጥላለን፤ የተነሡትንም ጥያቄዎች እንመልሳለን።